SVENSK FÖRFATTNINGSSAMLING

1969 · Nr 650—659

Utkom från trycket den 17 dec. 1969

Nr 650

Lag

om ändring i lagen den 25 maj 1962 (nr 381) om allmän försäkring;

given Stockholms slott den 5 december 1969.

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen[1], funnit gott förordna, att 2 kap. 2 §, 4 kap. 3 § och 19 kap. 4 § lagen den 25 maj 1962 om allmän försäkring skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

2 kap.
2 §.

Ersättning för utgifter för *läkarvård* vid sjukdom, som enligt läkares utsago kräver sådan vård, ävensom vid förlossning utgår enligt grunder som Konungen fastställer. I utgifter för läkarvård skola inräknas kostnader för läkares resa och för läkarintyg, som erfordras för utfående av sjukpenning.

Är uppenbart att försäkrad vid samma sjukdom utan fog sökt mer än en läkare eller att läkare anlitats vid flera tillfällen än som varit behövligt, utgår ersättning allenast för den vård, som lämnats av den först rådfrågade läkaren, eller för de besök, som skäligen varit behövliga.

4 kap.
3 §.

För tid efter ingången av den månad, varunder försäkrad fyllt sextiosju år eller dessförinnan börjat åtnjuta ålderspension enligt denna lag, må ersättning för sjukhusvård utgå för högst trehundrasextiofem dagar och sjukpenning för högst etthundraåttio dagar. För tid, varunder den försäkrade åtnjuter hel förtidspension, må ersättning för sjukhusvård utgå för högst trehundrasextiofem dagar; och skall med sådan tid jämställas efterföljande tid, därest förtidspensionen upphört att utgå med månaden näst före den, varunder den försäkrade fyller sextiosju år.

19 kap.
4 §.[2]

Avgift till sjukförsäkringen enligt 1 § skall utgå med två och nio tiondels procent av det belopp varå avgiften skall beräknas. Av avgiften skola tio tjugoniondelar användas till bestridande av de allmänna försäkringskassornas utgifter för sjukvårdsersättning och återstoden till bestridande av kassornas utgifter för tilläggssjukpenning i vad den svarar mot inkomst av anställning. Medlen fördelas mellan kassorna i förhållande till deras utgifter

[1] Prop. 1969: 125, 2LU 80, rskr 369.
[2] Senaste lydelse 1966: 350.

för vartdera ändamålet under året; och skola därvid de utgifter för lakeme del, som åvila kassorna, anses ingå i utgifterna för sjukvårdsersättning. Konungen äger med riksdagen förordna, att viss del av de medel, som enligt vad nu sagts skola tillgodoföras de allmänna försäkringskassorna, i stället skall ingå till en fond, benämnd *allmänna sjukförsäkringsfonden*, vilken för valtas enligt grunder som fastställas i enahanda ordning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1970.

Beträffande den, som vid lagens ikraftträdande åtnjuter sjukhusvård oavbrutet sedan minst ett år och för vilken rätten till sjukpenning eller ersättning för sjukhusvård då upphört på grund av 4 kap. 3 § i dess äldre lydelse, gäller förfarande nämnda lagrum i den äldre lydelsen.

I fråga om avgift som avser tid före ikraftträdandet gäller 19 kap. 4 § i sin äldre lydelse.

Det alla som vederhör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 5 december 1969.

GUSTAF ADOLF

(L. S.)

(Socialdepartementet)

SVEN ASPLING